

ΝΕΛΛΗΣ. Αἴθουσα Ἑλληνικῆς Λέσχης.

Μὲ τὴν ὀργάνωση καὶ φροντίδα τοῦ κ. Σπ. Γρίβα, βιβλιοπώλη, ἀνοίξε στὶς 8 Μαρτίου ὑπὸ τὴν προστασία τοῦ ἑδῶ Γενικοῦ μας Προξένου κ. Σκέφερη, ἡ φωτογραφικὴ Ἐκθεση τῆς πολὺ γνωστῆς ἑλληνίδας καλλιτέχνιδας—φωτογράφου κ. Νέλλης. Ἡ ἔκθεση αὐτὴ ἔγινε ὄχι μόνον γιὰ τὴν καλλιτεχνικὴ ἔννοια, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν πρακτικὸ σκοπὸ νὰ ἐνδιαφερθοῦν οἱ ξένοι γιὰ τὴν γραφικὴ ἑλληνικὴ φύση, καὶ τὶς ἀρχαιότητές μας καὶ νὰ ἀυξηθεῖ ἔτσι ὁ ἀριθμὸς τῶν περιηγητῶν.

Ἡ κ. Νέλλη παρουσίασε μεγάλη ποικιλία ὠραίων ἑλληνικῶν τοπειῶν καὶ ἀρχαιολογικῆς σημασίας τόπων καὶ μνημείων. Ἐπίσης εἶδαμε πολλὰς ἑλληνίδες μὲ τὶς θαυμάσιες νησιώτικες καὶ ἄλλες ἐθνικὰς ἐνδυμασίας μας πού ἰδιαίτερα ἀρέσουν στοὺς ξένους.

Ἐξαιρετικὴ ἐντύπωση ἔκαναν δυὸ πολὺ ἐνδιαφέρουσες φυσιογνωμίαι γέρων χωρικῶν τῆς Τρίπολης πού ἡ κ. Νέλλη ἀπεικόνισε σὲ δυὸ πόζες (ἀριθ. 111 καὶ 112).

Ἡ ἔκθεση εἶχε ἐπίσης καὶ φωτογραφίες τῶν Δελφικῶν ἑορτῶν τοῦ 1930. Μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ εἶχανε οἱ «Ἰκέτιδες».

Πολλὰς φωτογραφίας παρουσίασε ἀκόμη ἡ κ. Νέλλη τῆς παληᾶς Ἀθήνας.

Μιὰ παρατήρηση ἔχομε νὰ κάνομε γιὰ τὸ γαλλικὸ πρόγραμμα τῆς ἔκθεσης.

Τὰ κύρια ὀνόματα βέβαια ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν μεταφράζονται. Ἀλλὰ ἐκεῖ πού ὑπάρχουν καθιερωμένοι τύποι στὴν ξένη γλώσσα πρέπει νομίζω νὰ τοὺς ξέρομε καὶ νὰ μὴ φαινόμαστε στοὺς ξένους ἀστοιχείωτοι. Τὸ θέατρο τοῦ Ἡρώδη τοῦ Ἀττικοῦ εἶναι Théâtre d'Hérode Atticus καὶ ὄχι d'Attique.

Τὸ Θησεῖον εἶναι Theséion καὶ ὄχι Thésée πού εἶναι ὁ Θησεύς. Τὸ Ἐρεχθίδιον εἶναι Erechthéion καὶ ὄχι Erechthée πού εἶναι ὁ Ἐρεχθεύς. Καὶ ἄλλα τέτοια πού δὲν ἐπιτρέπεται νομίζομε νὰ ἀγνοοῦμε.

MARCEL ROCHE. Αἴθουσα Baudrot.

Μὲ ὅλες τὶς εὐνοϊκὰς γνώμες τῶν γαλλικῶν ἑφημερίδων γιὰ τὸ ἔργο του τὶς ὁποῖες τύπωσε στὸ πρόγραμμα του ὁ κ. Roche, ἐμᾶς ἡ δουλειά του δὲν μᾶς ἱκανοποίησε καθόλου. Ἰδίως στὶς φιγούρες τὰ χρώματα πού βάζει στὸ φόντο μᾶς φάνηκαν πολὺ ἀνταισθητικὰ συνδυασμένα μὲ τὰ ἄλλα

χρώματα τῶν ταμπλώ. Γενικὰ ἡ ζωγραφικὴ του δὲν δείχνει κανένα élan. Τὸ πινέλο του συγκρατημένο ἀπὸ τὸν ἀκαδημαϊσμό, καὶ καμιά ψυχικότητα στὰ θέματά του. Τὰ γυμνά του γλυμένα χωρὶς ζωντανότητα στὴ σάρκα. Ἐνα δυὸ ἔργα του σὲ ἀνθή εἶχαν κάποια εὐαισθησία στὰ χρώματα ἀλλὰ κι' αὐτὰ ἄτονα ἀποδομένα.

P. S.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Εἶναι ἡ τρίτη χρονιά φέτος ποὺ ἔρχεται στὴν Ἀλεξάνδρεια ὁ θαυμάσιος πιανίστας Emil Von Sauer γιὰ νὰ μᾶς συγκινήσει μὲ τὴν ἐρμηνευτικὴ του μεγάλῃ δυναμικότητα. Ἐδωσε δυὸ ρεσιτάλ ποὺ εἶχαν ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία. Τὸ ἀκροατήριον ἐνθουσιασμένο γέμισε τὴ σκηνὴ μὲ ἀνθή.

Στὸ πρῶτο ρεσιτάλ τὰ concertos τοῦ Chopin καὶ τοῦ Liszt ἐκτελέστηκαν μὲ μοναδικὴ τέχνη.

Οἱ γλυκεῖς κυματισμοὶ τοῦ Chopin ξύπνησαν τὸ ὑποσυνείδητό μας καὶ ἕνα δέος καταλάμβανε τὴν ψυχὴ μας.

Στὸ δεύτερο ρεσιτάλ τὸ προλούντιο τῆς Toccata en do majeur τοῦ Bach ἀκολουθούμενο ἀπὸ μιὰ ἁρμονικὸ-τατη φούγκα ἀποδόθηκε ὑπέροχα ἀπτὸν καλλιτέχνη.

Ὁ Emil Von Sauer δὲν εἶναι ἀπτοὺς βριτουόζους ποὺ θέλοντας νὰ ἀποφύγουν κάθε τεχνικὸ σφάλμα παίζουν χωρὶς αἴσθημα, οὔτε ἀπὸ κείνους ποὺ προσέχουν μόνο στὸ αἰσθηματικὸ μέρος τῆς ἀπόδοσης καὶ συνεπαρμένοι ἀπ' αὐτὸ ἀλλάζουνε διαρκῶς ρυθμὸ καὶ ἠχητικότητα. Τὸ παίξιμό του μᾶς ἔφερε σὶ νοῦ τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Scheibe, κριτικοῦ καὶ ἐχθροῦ τοῦ Bach : «Μένεις ἔκθαμβος μπρὸς στὴ δεξιότητά του, καὶ μῦλις μορεῖς νὰ συλλάβεις πὼς μπορεῖ νὰ διασταυρῶναι τόσο παράδοξα καὶ τόσο γρήγορα τὰ δάχτυλά του, νὰ μετακινεῖ τὰ πόδια του καὶ νὰ φτάνει στὰ πιὸ πλατεῖα διαστήματα, χωρὶς ἕνα ψεύτικο τόνο».

Ὁ Beethoven ἐκτελέστηκε μ' ἕνα συγκρατημένο καὶ ξάστερο παίξιμο. Ἡ «Marche Turque» ἐμπνευσμένη ἀπτὰ ἐρεῖπια τῆς Ἀθήνας μᾶς θύμησε τὴν προσευχὴ τοῦ Ρενὰν πάνω στὴν Ἀκρόπολη.

Μὲ τὴν προσπάθεια τῆς «Ἐταιρίας Συναυλιῶν» τῆς πόλεώς μας ἡ Ἀλεξάνδρεια ἀπόκτησε πολὺ ἐνδιαφέρουσα μουσικὴ κίνηση. Ὁ ἐρχομὸς τοῦ Sauer δὲν εἶναι ἀπτὰ πιὸ μικρὰ τῆς κατορθώματα.

Φ. Μ.